Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Tredje Afdeling)

17. maj 2017*

AppelEU-varemærkerfigurmærke, der indeholder ordbestanddelen »deluxe«afslag på registrering fra undersøgeren

I sag C-437/15 P,

angående appel i henhold til artikel 56 i statutten for Den Europæiske Unions Domstol, iværksat den 10. august 2015,

Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) ved S. Palmero Cabezas, som befuldmægtiget,

appellant,

den anden part i appelsagen:

Deluxe Entertainment Services Group Inc., tidligere Deluxe Laboratories, Inc., Burbank (De Forenede Stater), ved advocate L. Gellman og abogada M. Esteve Sanz,

sagsøger i første instans,

har

DOMSTOLEN (Tredje Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, L. Bay Larsen, og dommerne M. Vilaras, J. Malenovský, M. Safjan og D. Šváby (refererende dommer),

generaladvokat: M. Campos Sánchez-Bordona,

justitssekretær: ekspeditionssekretær M. Ferreira,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 9. november 2016,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 25. januar 2017,

afsagt følgende

* Processprog: spansk.

Dom

1 I appelskriftet har Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) nedlagt påstand om ophævelse af den dom, der blev afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 4. juni 2015, Deluxe Laboratories mod KHIM (deluxe) (T-222/14, herefter »den appellerede dom«, EU:T:2015:364), hvorved Retten annullerede den afgørelse, der var blevet truffet af Andet Appelkammer ved EUIPO den 22. januar 2014 (sag R 1250/2013-2), hvorved der blev givet afslag på den klage, der var blevet indgivet af Deluxe Laboratories, Inc., som efterfølgende blev til Deluxe Entertainment Services Group, Inc. (herefter »Deluxe«), over undersøgerens afgørelse, hvorved der blev givet afslag på registrering af figurmærket »deluxe« som EU-varemærke (herefter »den omtvistede afgørelse«).

Retsforskrifter

2 Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EU-varemærker (EUT 2009, L 78, s. 1) bestemmer følgende i artikel 7, der har overskriften »Absolutte hindringer for registrering«:

»1. Udelukket fra registrering er:

[…]

b) varemærker, som mangler fornødent særpræg

[…]

2. Stk. 1 finder anvendelse, selv om registreringshindringerne kun er til stede i en del af Unionen.«

3 Forordningens artikel 75 foreskriver:

»[EUIPO's] afgørelser skal begrundes. De må kun støttes på grunde, som parterne har haft lejlighed til at udtale sig om.«

Sagens baggrund

4 Retten har sammenfattet sagens faktiske omstændigheder som følger i den appellerede doms præmis 1-7:

»1 Den 10. oktober 2012 indgav sagsøgeren, [Deluxe], en ansøgning om registrering af et EF-varemærke til [EUIPO] i henhold til forordning […] nr. 207/2009 […]

2 Det [ansøgte] varemærke var følgende figurtegn:

3 De varer og tjenesteydelser, som registreringsansøgningen vedrørte, henhører under klasse 9, 35, 37, 39-42 og 45 i Nicearrangementet af 15. juni 1957 vedrørende international klassificering af varer og tjenesteydelser til brug ved registrering af varemærker, som revideret og ændret, og svarer i hver enkelt af disse klasser til følgende beskrivelse:

— klasse 9: »kinematografiske film og tv-film inden for genrerne musikvideo, action/eventyr, komedie, drama, gyser, familie, børn, animation, sport, dokumentar, reklame, science fiction, historie, undervisning, live action, computerskabt, animeret, 2D, 3D, trailere, public service-meddelelser, fiktion, nonfiktion, reality og thrillere; digitale medier, nemlig dvd'er, hd-dvd'er, optiske diske med musikvideoer, action og eventyr, komedie, drama, gyser, familie, børn, animation, sport, dokumentar, reklame, science fiction, historie, undervisning, live action, computerskabt, animeret, 2D, 3D, trailere, public service-meddelelser, fiktion, nonfiktion, reality og thrillere; samt lyd- og videooptagelser af biograffilm, tv-programmer og videoprogrammer, der kan downloades«

— klasse 35: »lagerstyring og computerstyret sporing af pakker i transit; annonce- og reklamevirksomhed samt markedsføring af spillefilm, fjernsynsprogrammer og reklamer; udarbejdelse af audiovisuelle præsentationer inden for musik, spillefilm, fjernsynsprogrammer og reklamer; udarbejdelse af audiovisuelle præsentationer til brug inden for annonce- og reklamevirksomhed; klipning som efterproduktion af video- og lydreklamer; merchandising af produkter; formidling af tjenesteydelser, nemlig udlicitering af oversættelsesopgaver inden for overførsel af information til rulletekster og undertekster til audiovisuelle værker; forretningsadministration af aktiver i form af fjernsynsprogrammer, biografilm og reklamer, og kommercielt, industrielt og forretningsmæssigt audiovisuelt medieindhold; arrangering og ledelse af messer og udstillinger med kommercielt eller reklamemæssigt sigte inden for underholdningsvirksomhed, fjernsyn, software og videospil; tjenesteydelser inden for organisation, nemlig indeksering af digitale filer med biograf-, video-, lyd-, billede- og dokumentindhold til efterproduktionsindustrier; håndtering af digitale filer, der repræsenterer film-, video-, lyd-, foto- og dokumentindhold, til efterproduktionsindustrier; lagerstyring, nemlig lokalisering af digitale filer med biograf-, video-, lyd-, foto- og dokumentindhold til efterproduktionsindustrier; bistand ved forretningsledelse, nemlig håndtering af digitale filer og immaterielle rettigheder«

— klasse 37: »remastering af film, bånd, dvd'er, hd-dvd'er, optiske diske og andre indspillede medier, som er digitale, kan downloades eller er tilgængelige online, nemlig rengøring af film, bånd, dvd'er, hd-dvd'er, optiske diske og andre indspillede medier, som er digitale, kan downloades eller er tilgængelige online«

— klasse 39: »oplagring og transport af kameraer, film, videoer, digitale medier, databehandling og tilbehør hertil; opbevaring og lagring af film, digitale medier og videomedier, reklamemateriale vedrørende film, fjernsynsprogrammer og reklamer, nemlig beklædningsartikler, reklameplakater, silhuetfilm, fjernsynsprogrammer og reklamer; elektronisk lagring af digitale billeder og videobilleder, digitale biograf- og lydoptagelser; lagring af film, fjernsynsprogrammer, reklamer, digitale biografer, dvd'er, hd-dvd'er, optiske diske og andre indspillede medier, som er digitale eller er tilgængelige online; lagring af originale mastervideodiske, lydbånd og cd-rommer med musik og billeder; håndtering af medier, nemlig flytning, arkivering og transport af digitale filer med biograf-, video-, lyd-, foto- og dokumentindhold til efterproduktionsindustrier; pakning af merchandise med henblik på transport; levering af varer med lastbil; oplagring af varer og lagervirksomhed; emballering af varer for andre, nemlig emballering af musik, videoer, dvd'er, hd-dvd'er, optiske diske og andre indspillede medier, som er digitale, kan downloades eller er tilgængelige online; samt specialemballering til lyd-, video- og dataoptagelser efter andres specifikationer og instrukser«

— klasse 40: »kopiering og replikering af spillefilm, fjernsynsprogrammer, reklamer og videoprogrammer på film, videobånd, dvd'er, hd-dvd'er, optiske diske og andre indspillede medier, som er digitale, kan downloades eller er tilgængelige online; udarbejdelse af masterkopiering og kopiering af positive og negative print af biograffilm til videobånd, dvd'er, hd-dvd'er, optiske diske og andre indspillede medier, som er digitale, kan downloades eller er tilgængelige online; tilskæring af negativer; udlejning af printmaskiner- og apparater til fremkaldelse og udskrift i den fotografiske og kinematografiske industri samt til tv-industrien; farveforbedring af sort-hvide spillefilm; tekstning af film og videoer; digital forbedring af videoer samt digital videooverførsel, nemlig farveforbedring og konvertering af spillefilm, tv-film og reklamefilm til videofilm; gengivelse af kinematografiske medier og øvrige videomedier, nemlig ændring af filmformat; og fremstilling af digitale diske for andre; kopiering af videobånd, dvd'er, hd-dvd'er, optiske diske og andre indspillede medier, som er digitale, kan downloades eller er tilgængelige online, i alle professionelle formater; videovirksomhed, nemlig masterkopiering og kopiering af professionelle videobånd, dvd'er, hd-dvd'er, optiske diske og andre indspillede medier, som er digitale, kan downloades eller er tilgængelige online; fremkaldelse af film; overførsel af film til videobånd, dvd'er, hd-dvd'er, optiske diske og andre indspillede medier, som er digitale, kan downloades eller er tilgængelige online, nemlig konvertering af spillefilm, tv-film og reklamefilm til videobånd, dvd'er, hd-dvd'er, optiske diske og andre indspillede medier, som er digitale, kan downloades eller er tilgængelige online; bevarelse og beskyttelse af spillefilm og af andre videomedier, f.eks. digital bevarelse og gendannelse af spillefilm; kopieringsvirksomhed for lyd-, video- og dataoptagelser; behandling og trykning af biograffilm, tv-film og reklamefilm; digital overførsel af spillefilm, tv-film og reklamefilm fra 2D til 3D; laboratorievirksomhed inden for behandling af spillefilm, tv-film og reklamefilm; formatering og konvertering af medier og digitale data; digital konvertering af spillefilm, tv-film og reklamefilm til videobånd, dvd'er, hd-dvd'er, optiske diske og andre indspillede medier, som er digitale eller er tilgængelige online; digital overførsel af film til bånd, nemlig overførsel af film til dvd'er, hd-dvd'er, optiske diske og andre indspillede medier, som er digitale, kan downloades eller er tilgængelige online«

— klasse 41: »laboratorievirksomhed og efterproduktion i forbindelse med spillefilm, tv-film og reklamefilm, videobånd og digital video, nemlig højopløsningsscanning af film, digital farvetiming, laserfilmoptagelse af digital video og højopløsningsbilleder til film; udarbejdelse af digitale videoer og masterkopivideoer til spillefilm, tv-film og reklamefilm; digital billedbehandling; digital og elektronisk manipulation af billeder til spillefilm, tv-film og reklamefilm; optagelse af digitale billeder på filmbånd; video- og lydmedieproduktion, nemlig produktion for andre af videobånd og

dvd'er, hd-dvd'er, optiske diske og andre indspillede medier, som er digitale, kan downloades eller er tilgængelige online; produktion af visuelle, optiske og digitale special effects for andre til fjernsyn, biografffilm, reklamefilm, dvd'er, hd-dvd'er, optiske diske og andre indspillede medier, som er digitale, kan downloades eller er tilgængelige online, nemlig digitale biografer; lydoptagelser og produktion; montage af film; elektronisk produktion af spillefilm, tv-film og reklamefilm fra videobånd, dvd'er, hd-dvd'er, optiske diske og andre indspillede medier, som er digitale, kan downloades eller er tilgængelige online; produktion af visuelle special effects til videobånd, dvd'er, hd-dvd'er, optiske diske og andre indspillede medier, som er digitale, kan downloades eller er tilgængelige online; produktion og distribution af spillefilm, tv-film og reklamefilm; formidling af speakertekst til videobånd, optagelser, dvd'er, hd-dvd'er, optiske diske og andre indspillede medier, som er digitale, kan downloades eller er tilgængelige online, rådgivningsvirksomhed i forbindelse med produktion og distribution af film; produktion af mastervideodiske, lydbånd og cd-rommer med musik og billeder; arrangering af distribution eller syndikering af spillefilm, tv-film og reklamefilm; distribution af film, bånd, dvd'er, hd-dvd'er, optiske diske og andre indspillede medier, som er digitale, kan downloades eller er tilgængelige online; eftersynkronisering og filmredigering; video- og lydspor til biografffilm, fjernsyn og annoncer«

— klasse 42: »design og udvikling af computersoftware; produktforskning og udvikling; webstedsvært for andre; design af websteder for andre; digitale vandmærker; grafisk design til annoncering i trykte medier inden for underholdningsvirksomhed; design af dvd-menuer for andre; design af emballage til musik, video, dvd'er og digitale medier for andre; kvalitetskontrol for andre af kopiering, replikering og distribution af digitale film og videoer; dannelse af indhold, nemlig forfatning og udvikling af interaktiv computersoftware og andet multimedieindhold; design og udvikling af multimedieprodukter, nemlig design af dvd-menuer for andre; hentning af digitale filer med biograf-, video-, lyd-, foto- og dokumentindhold til efterproduktionsindustrier; konvertering af data eller dokumenter fra fysiske medier til elektroniske medier; dannelse af indhold til dvd'er, hd-dvd'er, optiske diske og andre indspillede medier, som er digitale, kan downloades eller er tilgængelige online; digital komprimering af data; digital komprimering af lyd- og videodata; digital komprimering af film- og videodata; komprimering af mediedata og digitale data«

— klasse 45: »rådgivning vedrørende produktsikkerhed i spillefilms-, tv- og reklameindustrien, nemlig autentificering og påvisning af piratkopiering af produkter samt registrering og sporing af digitale data; sikkerhedstrykning, nemlig kodning af medier og digitale data til anvendelse ved sporing af kilden til ulovlige kopier heraf samt kodning og transkodning af medier og digitale data; kodning af spillefilm, tv-film og reklamefilm med henblik på sporing af kilden til uautoriserede kopier heraf; beskyttelse af indspillet indhold; forvaltning af antipiratkopirettigheder, nemlig produktsikkerhed i spillefilms-, fjernsyns- og hjemmeunderholdningsindustrien; sikkerhedsrelateret teknologi og tjenesteydelser, nemlig sporingstjenesteydelser til at sikre og spore kodede film mod bedrageri, piratkopiering og falskneri; beskyttelse af elektronisk indhold; forskning og udvikling i forbindelse med ulovlig download og lagring af uautoriserede digitale spillefilms-, tv-films- og reklamefilmsfiler«.

[…]

5 Ved afgørelse af 13. juni 2013 gav undersøgeren i henhold til artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 207/2009 afslag på ansøgningen for alle de varer og tjenesteydelser, der er anført i præmis 3 ovenfor, med den begrundelse, at det ansøgte varemærke dels manglede fornødent særpræg, dels oplyste forbrugerne om kvaliteten af de omhandlede varer og tjenesteydelser.

6 Den 3. juli 2013 indgav [Deluxe] i medfør af artikel 58-64 i forordning nr. 207/2009 en klage over undersøgerens afgørelse til [EUIPO].

7 Ved [den omtvistede afgørelse] stadfæstede […] Andet Appelkammer [ved EUIPO] [herefter »appelkammeret«] undersøgerens afgørelse. Det fandt bl.a., at ordbestanddelen »deluxe« i de dele af Den Europæiske Union, hvor det engelske sprog forstås, ikke i sig selv gør det muligt at adskille sagsøgerens varer og tjenesteydelser fra konkurrenternes varer og tjenesteydelser, eftersom den indgår i et gængs reklamebudskab og alene består i en »påstand om høj kvalitet«. Appelkammeret tilføjede, at ordet »deluxe« hører til den kategori af ord, som bør udelukkes fra monopol ved registrering af varemærker, og at det grafiske element, der ledsagede ordet, ikke var tilstrækkeligt til at give det ansøgte varemærke fornødent særpræg. Af de samme årsager stadfæstede appelkammeret undersøgerens afgørelse, for så vidt som denne havde fundet, at det ansøgte varemærke oplyser forbrugerne om kvaliteten af de omhandlede varer og tjenesteydelser. Appelkammeret fandt endvidere, at det nævnte varemærke ikke havde opnået fornødent særpræg gennem den brug, der var gjort deraf, i Unionen.«

Sagen for Retten og den appellerede dom

5 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 10. april 2014 anlagde Deluxe sag med påstand om annullation af den omtvistede afgørelse.

6 Til støtte for søgsmålet gjorde Deluxe fem anbringender gældende, som vedrørte en tilsidesættelse af begrundelsespligten, af artikel 7, stk. 1, litra c), artikel 7, stk. 1, litra b), og artikel 7, stk. 3, i forordning nr. 207/2009 og af princippet om beskyttelse af berettigede forventninger, princippet om beskyttelse af velerhvervede rettigheder og princippet om lovligheden af Fællesskabets retsakter.

7 Deluxe gjorde gældende, at appelkammeret ikke havde begrundet afslaget på registrering af det omhandlede varemærke for hver enkelt af de pågældende varer og tjenesteydelser. Deluxe anførte bl.a., at appelkammeret slet ikke havde taget hensyn til hver enkelt af disse varer og tjenesteydelsers egenskaber, selv om dette var et væsentligt element for afklaringen af spørgsmålet, om ordet »deluxe« havde en fantasifuld, suggestiv eller antydende karakter.

8 EUIPO gjorde gældende, at det fulgte af udtrykket »uden undtagelse« i den omtvistede afgørelse, at appelkammeret havde foretaget en individuel undersøgelse af de omhandlede varer og tjenesteydelser, og at det havde kunnet anføre en generel begrundelse i afgørelsen, eftersom alle disse varer og tjenesteydelser henhørte under den audiovisuelle sektor.

9 Retten gav Deluxe medhold.

10 Efter at Retten i den appellerede doms præmis 15-18 havde henvist til Domstolens praksis, bemærkede den i dommens præmis 20-22, at varerne og tjenesteydelserne – henset til, at der var beskrevet mere end 90 af disse, som henhører under otte forskellige klasser og forskellige områder – frembød sådanne forskelle i betragtning af deres art, egenskaber, anvendelse og formål samt markedsføringsformer, at de ikke kunne anses for at udgøre en ensartet kategori, som gjorde det muligt for appelkammeret at anføre en generel begrundelse. Appelkammeret havde imidlertid ikke anført, at de omhandlede varer og tjenesteydelser havde en tilstrækkelig direkte og konkret indbyrdes forbindelse til at udgøre en ensartet kategori (herefter »den krævede forbindelse«).

11 Som Retten bemærkede i den appellerede doms præmis 23, henviste appelkammeret nemlig generelt til »varer og tjenesteydelser«, »alle varerne og tjenesteydelserne« og »de omhandlede varer og tjenesteydelser«, men det henviste ikke særskilt til nogen af de varer eller tjenesteydelser, der henhører under de pågældende klasser, og ej heller til kategorier eller grupper heraf. Af denne grund konkluderede Retten i den appellerede doms præmis 24, at appelkammeret, idet det havde undladt at undersøge, om det ansøgte varemærke havde fornødent særpræg med hensyn til hver af de omhandlede varer og tjenesteydelser, ikke havde foretaget den konkrete undersøgelse, der kræves i

artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009, for så vidt angår de varer og tjenesteydelser, der henhører under de pågældende klasser, og i denne forbindelse ikke havde begrundet den omtvistede afgørelse på retlig tilstrækkelig måde.

12 I forbindelse med undersøgelsen af EUIPO's argumenter konstaterede Retten i den appellerede doms præmis 26, at det selv ikke indirekte af udtrykket »uden undtagelse« fulgte, at appelkammeret havde vurderet, om det ansøgte varemærke havde fornødent særpræg med hensyn til alle de pågældende varer og tjenesteydelser. Som Retten bemærkede, begrænsede appelkammeret sig nemlig til i den omtvistede afgørelse at anføre, at alle varerne uden undtagelse kan præsenteres som varer af høj kvalitet, og at alle tjenesteydelserne uden undtagelse kan præsenteres således, at de leverer en sådan kvalitet. Appelkammeret anførte ikke, at de varer og tjenesteydelser, der henhører under de pågældende klasser, havde den krævede forbindelse med hinanden, og det havde følgelig ikke anført noget forhold, der kunne berettige, at det anførte en generel begrundelse.

13 Hvad angår EUIPO's argument, hvorefter de omtvistede varer og tjenesteydelser var direkte forbundet med den audiovisuelle sektor, bemærkede Retten i den appellerede doms præmis 27, at denne konstatering ikke fremgik af den omtvistede afgørelse. Derudover gav Retten ikke medhold i, at den krævede forbindelse bestod mellem bestemte varer og tjenesteydelser, såsom kinematografiske film, levering af varer med lastbil, oplagring af varer, produktforskning og -udvikling samt hosting og design af websteder for andre. Den konstaterede, at tilstedeværelsen af en sådan forbindelse under alle omstændigheder ikke fremgik af den omtvistede afgørelses ordlyd. Endelig fandt Retten, at det forhold, forudsat at det var blevet bevist, at ordet »deluxe« udgør et anprisende og salgsfremmende ord, der kan finde anvendelse på alle de omhandlede varer og tjenesteydelser, ikke havde nogen betydning i denne forbindelse.

14 Retten annullerede derfor den omtvistede afgørelse.

Parternes påstande

15 EUIPO har i appelskriftet nedlagt følgende påstande:

— Den appellerede dom ophæves.

— Sagsøgeren for Retten tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Om appellen

16 EUIPO har i appelskriftet gjort et enkelt anbringende gældende om en tilsidesættelse af artikel 75, første punktum, i forordning nr. 207/2009, sammenholdt med denne forordnings artikel 7, stk. 1, litra b), og stk. 2. Dette anbringende består af to led.

Parternes argumenter

17 EUIPO har med det første led af det enkelte anbringende foreholdt Retten, at den har begået en retlig fejl, idet den har begrænset muligheden for at anføre en generel begrundelse til det ene tilfælde, hvor varerne og tjenesteydelserne udgør ensartede kategorier. EUIPO er af den opfattelse, at Retten ikke kan udelukke muligheden for at anføre en generel begrundelse med hensyn til en vifte af varer og tjenesteydelser, når den måde, hvorpå tegnet opfattes med hensyn til hver enkelt af disse, er den samme, og den begrundelse, der gælder for dem, følgelig ikke varierer.

18 Ifølge EUIPO er det således tilstrækkeligt, at de varer og tjenesteydelser, der er angivet i registreringsansøgningen, har et fælles kendetegn, for at det er tilladt at anføre en generel begrundelse i forhold til dem. Dette fælles kendetegn er for hver af de omhandlede varer og tjenesteydelser, at hentydningen til en høj kvalitet vil blive opfattet som et simpelt salgsargument. I det foreliggende tilfælde formidler tegnet »deluxe« på generel vis for alle disse varer og tjenesteydelser et anprisende og salgsfremmende budskab, der ikke er egnet til at gøre det muligt for kundekredsen at identificere de nævnte varer eller tjenesteydelsers oprindelse. Til støtte for argumentationen har EUIPO påberåbt sig Domstolens begrundelse i kendelse af 11. december 2014, FTI Touristik mod KHIM (C-253/14 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2014:2445), hvori Domstolen anerkendte eksistensen af en tilstrækkelig direkte og konkret forbindelse mellem de omhandlede varer og tjenesteydelser i betragtning af et fælles kendetegn, der bestod i det forhold, at alle varerne og tjenesteydelserne kunne gøres til genstand for rabatter eller særlige fordele.

19 EUIPO er følgelig af den opfattelse, at konstateringen i den appellerede doms præmis 24, hvorefter appelkammeret ikke havde foretaget den krævede konkrete bedømmelse, idet det ikke identificerede en ensartethed mellem alle varer og tjenesteydelser, er fejlagtig.

20 Tilsvarende har EUIPO gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl, idet den i den appellerede doms præmis 27 forkastede appelkammerets konstatering om, at ordet »deluxe« er et anprisende og salgsfremmende ord, og at det kan finde anvendelse på alle de omhandlede varer og tjenesteydelser, som irrelevant.

21 Deluxe har heroverfor gjort gældende, at EUIPO i høj grad lagde vægt på BigXtra-sagen, der gav anledning til kendelse af 11. december 2014, FTI Touristik mod KHIM (C-253/14 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2014:2445), hvori registreringen af varemærket BigXtra blev afslået, fordi ordet havde en klart anprisende karakter. Deluxe er af den opfattelse, at denne sag ikke er relevant, fordi den er forskellig fra den foreliggende sag. Ordet »deluxe« kan nemlig kun være beskrivende eller anprisende for selve varerne og ikke for den måde, hvorpå de sælges, eftersom der ikke findes en »deluxe« måde at sælge en vare på, særligt hvis den relevante kundekreds blev taget i betragtning.

22 Med det andet led i det enkelte anbringende har EUIPO gjort gældende, at den fortolkning af et krav om tilstrækkelig ensartethed, som Retten foretog i den appellerede doms præmis 20-22 og 26, der tillader appelkammeret at anføre en generel begrundelse for at give afslag på ansøgningen om registrering af det omhandlede varemærke, ikke er i overensstemmelse med retspraksis, navnlig kendelse af 18. marts 2010, CFCMCEE mod KHIM, (C-282/09 P, EU:C:2010:153). Idet Retten fastslog, at der var en korrelation mellem eksistensen af en »ensartet kategori« og beskrivelsen af varerne og tjenesteydelserne, anlagde den nemlig en fejlagtig fortolkning af begrebet »tilstrækkelig ensartet« »kategori« eller »gruppe« af varer eller tjenesteydelser i den betydning, hvori dette begreb er anvendt i denne retspraksis, og følgelig af begrebet om »den tilstrækkeligt direkte og konkrete forbindelse«, der skal foreligge mellem varerne og tjenesteydelserne.

23 Ifølge EUIPO skal kravet om tilstrækkelig ensartethed opfattes i bredere forstand, således at det er tilstrækkeligt, at varerne eller tjenesteydelserne alle har et fælles kendetegn, der ligeledes ville kunne foreligge blandt varer eller tjenesteydelser i forskellige sektorer.

24 EUIPO har gjort gældende, at den omtvistede afgørelse i den foreliggende sag klart angiver, at det fælles kendetegn ved de omhandlede varer og tjenesteydelser består i, at alle varerne uden undtagelse kan præsenteres som varer af en høj kvalitet, og at alle tjenesteydelserne uden undtagelse kan præsenteres således, at de leverer en sådan kvalitet.

25 Deluxe har bestridt EUIPO's påstand om, at de omhandlede varer og tjenesteydelser er tilstrækkeligt ensartede, og at de af denne grund kan betragtes som en enkelt helhed.

Domstolens bemærkninger

26 I betragtning af, at EUIPO har anfægtet Rettens vurderinger, der er nævnt i nærværende doms præmis 10-13, og at det enkelte anbringendes to led vedrører en tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), og af artikel 75 i forordning nr. 207/2009, skal disse undersøges samlet.

27 Indledningsvis bemærkes, at det følger af fast retspraksis, at den kompetente myndighed ikke må begrænse sig til at foretage en minimal undersøgelse af en registreringsansøgning, men at den derimod skal foretage en streng og fuldstændig undersøgelse for at undgå, at der sker uretmæssige registreringer af varemærker (dom af 6.5.2003, Libertel, C-104/01, EU:C:2003:244, præmis 59).

28 Eftersom der altid ansøges om registrering af et varemærke i relation til varer eller tjenesteydelser, der er nævnt i ansøgningen om registrering, skal bedømmelsen af spørgsmålet, om varemærket er omfattet af en af de absolutte registreringshindringer eller ej, foretages konkret i forhold til disse varer eller tjenesteydelser (dom af 15.2.2007, BVBA Management, Training en Consultancy, C-239/05, EU:C:2007:99, præmis 31).

29 Det bemærkes, at det følger af Domstolens praksis dels, at prøvelsen af de absolutte registreringshindringer skal være rettet mod hver enkelt af de varer og tjenesteydelser, for hvilke varemærket er søgt registreret, dels at den afgørelse, hvorved den kompetente myndighed giver afslag på registrering af et varemærke, i princippet skal begrundes i forhold til hver enkelt af de nævnte varer eller tjenesteydelser (dom af 15.2.2007, BVBA Management, Training en Consultancy, C-239/05, EU:C:2007:99, præmis 34, og kendelse af 18.3.2010, CFCMCEE mod KHIM, C-282/09 P, EU:C:2010:153, præmis 37).

30 Hvad angår dette sidstnævnte krav har Domstolen dog præciseret, at den kompetente myndighed kan begrænse sig til at anføre en generel begrundelse for alle de omhandlede varer eller tjenesteydelser, såfremt den samme registreringshindring gør sig gældende for en kategori eller en gruppe af varer eller tjenesteydelser (dom af 15.2.2007, BVBA Management, Training en Consultancy, C-239/05, EU:C:2007:99, præmis 37, og af 17.10.2013, Isdin mod Bial-Portela, C-597/12 P, EU:C:2013:672, præmis 26).

31 Domstolen har dernæst præciseret, at en sådan mulighed kun omfatter varer og tjenesteydelser, der har en tilstrækkelig direkte og konkret forbindelse med hinanden, således at de danner en kategori eller gruppe af varer eller tjenesteydelser med en tilstrækkelig ensartethed (dom af 17.10.2013, Isdin mod Bial-Portela, C-597/12 P, EU:C:2013:672, præmis 27).

32 Med henblik på at vurdere, om de varer og tjenesteydelser, der er omfattet af en ansøgning om registrering af et EU-varemærke, har en tilstrækkelig direkte og konkret indbyrdes forbindelse og kan inddeles i tilstrækkeligt ensartede kategorier eller grupper i den betydning, hvori dette udtryk er anvendt i den retspraksis, der er nævnt i foregående præmis, skal der tages hensyn til formålet med dette tiltag, som er at muliggøre og lette den konkrete bedømmelse af spørgsmålet om, hvorvidt det varemærke, der er omfattet af registreringsansøgningen, er omfattet af en af de absolutte registreringshindringer i overensstemmelse med den i nærværende doms præmis 28 nævnte retspraksis.

33 Inddelingen af de omhandlede varer og tjenesteydelser i en eller flere grupper eller kategorier skal desuden foretages bl.a. på grundlag af de kendetegn, som de har til fælles, og som er relevante for analysen af, hvorvidt der over for det ansøgte varemærke med hensyn til de nævnte varer og tjenesteydelser kan gøres en bestemt absolut registreringshindring gældende. Det følger heraf, at en sådan vurdering skal foretages konkret for undersøgelsen af hver registreringsansøgning og i givet fald for hver af de forskellige absolutte registreringshindringer, der eventuelt finder anvendelse.

34 Det følger af de ovenstående betragtninger, at det ikke a priori kan udelukkes, at de varer og tjenesteydelser, der er omfattet af en registreringsansøgning, alle har et kendetegn, der er relevant for analysen af en absolut registreringshindring, og at de med henblik på undersøgelsen af den omhandlede registreringsansøgning i forhold til denne absolutte registreringshindring kan inddeles i en tilstrækkeligt ensartet enkelt kategori eller en enkelt gruppe, i den betydning, hvori dette udtryk er anvendt i den i nærværende doms præmis 31 nævnte retspraksis.

35 I det foreliggende tilfælde fremgår det af den appellerede doms præmis 26, at appelkammeret med hensyn til alle de varer og tjenesteydelser, der er omfattet af den omhandlede registreringsansøgning, havde angivet, at alle varerne uden undtagelse kan præsenteres som varer af en høj kvalitet, og at alle tjenesteydelserne uden undtagelse kan præsenteres således, at de leverer en høj kvalitet. Det følger af denne bemærkning, at appelkammeret i det væsentlige var af den opfattelse, at alle de varer og tjenesteydelser, der er omfattet af den registreringsansøgning, som det skulle tage stilling til, havde et kendetegn, der var relevant for undersøgelsen af den absolutte registreringshindring i henhold til artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009, dvs. det forhold, at de alle kunne beskrives som besiddende eller leverende en høj kvalitet, og at de følgelig alle var en del af en tilstrækkeligt ensartet enkelt kategori og en enkelt gruppe med henblik på bedømmelsen af denne absolutte registreringshindring. Ifølge appelkammeret godtgøres den relevans, som dette fælles kendetegn ved de omhandlede varer og tjenesteydelser med henblik på den undersøgelse, som appelkammeret skulle foretage, har, ved betragtningen i den omtvistede afgørelse, hvorefter det ansøgte varemærke bestod af en »påstand om en høj kvalitet«.

36 Appelkammerets undladelse af udtrykkeligt at angive, at der forelå en tilstrækkelig direkte og konkret indbyrdes forbindelse mellem de omhandlede varer og tjenesteydelser til, at de kunne udgøre en ensartet kategori, som er nævnt i den appellerede doms præmis 22, kan ikke føre til en anden konklusion, eftersom en sådan angivelse fulgte implicit af det nævnte appelkammers betragtning i den appellerede doms præmis 26.

37 Med henblik på at kontrollere, om appelkammeret har overholdt sin forpligtelse til at foretage den konkrete bedømmelse, der kræves i artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009, og til at give en afgørelse en tilstrækkelig retlig begrundelse påhviler det Retten inden for rammerne af en faktuel vurdering at undersøge, om de af appelkammerets betragtninger, der er anført i nærværende doms præmis 35, er velbegrundede.

38 Det tilkommer navnlig Retten for det første at efterprøve, om det ansøgte varemærke, der består af en ordbestanddel og en figurbestanddel, rent faktisk kunne opfattes af den relevante kundekreds på en direkte og umiddelbar måde, som værende en påstand om høj kvalitet eller et anprisende budskab, snarere end som en angivelse af den handelsmæssige oprindelse for de varer og tjenesteydelser, som det betegner.

39 For det andet påhvilede det Retten i forbindelse med undersøgelsen af det ansøgte varemærkes ordbestanddel at efterprøve, om ordet »deluxe« rent faktisk formidler et begreb om »høj kvalitet«, således som appelkammeret har anført, eftersom denne ordbestanddel består i en direkte henvisning til begrebet »luxus«. Som generaladvokaten har anført i punkt 54 og 55 i forslaget til afgørelse, skal Retten således, såfremt ordet »deluxe« har en anden betydning end »høj kvalitet«, henset til denne betydning, undersøge, om de varer og tjenesteydelser, som er omfattet af det omtvistede varemærke, udgør en ensartet gruppe, der kan berettige, at der gives en generel begrundelse, eller ej.

40 Retten har imidlertid på generel vis udelukket muligheden for at konkludere, at de pågældende varer og tjenesteydelser har en ensartet karakter, og den har i denne forbindelse ikke taget hensyn til det ansøgte varemærkes særlige karakter og navnlig heller ikke til, hvordan den relevante kundekreds opfatter varemærket.

41 Som det følger af den appellerede doms præmis 21, begrænsede Retten sig nemlig til at konstatere, at de varer og tjenesteydelser, der er omfattet af den omtvistede registreringsansøgning, indbyrdes var så forskellige med hensyn til deres art, egenskaber, anvendelse og formål og markedsføringsformer, at de ikke kunne anses for at udgøre en ensartet kategori, som ville gøre det muligt for appelkammeret at anføre en generel begrundelse for dem. Retten underkendte således den mulighed, at alle de omhandlede varer og tjenesteydelser, på trods af deres forskelle, kunne have fælles kendetegn, som var relevante for den undersøgelse, som appelkammeret skulle foretage, hvilket i overensstemmelse med de betragtninger, der er anført i nærværende doms præmis 33 og 34, kunne berettige, at varerne og tjenesteydelserne blev grupperet inden for én og samme ensartede gruppe, og at appelkammeret anførte en generel begrundelse for dem.

42 Af de samme grunde er det af Retten i den appellerede doms præmis 27 anførte, hvorefter »det forhold […], at ordet »deluxe« udgør et anprisende og salgsfremmende ord, der kan finde anvendelse på alle de omhandlede varer og tjenesteydelser, [ikke har] nogen betydning«, ligeledes fejlagtigt.

43 Det følger af det ovenstående, at Retten har begået en retlig fejl for så vidt angår fortolkningen af artikel 7, stk. 1, litra b), og af artikel 75 i forordning nr. 207/2009, således at den appellerede dom skal ophæves.

44 Ifølge artikel 61, stk. 1, i statutten for Den Europæiske Unions Domstol kan Domstolen, hvis den ophæver den af Retten trufne afgørelse, enten selv træffe endelig afgørelse, hvis sagen er moden til påkendelse, eller hjemvise den til Retten til afgørelse. I det foreliggende tilfælde må det fastslås, at sagen ikke er moden til påkendelse.

45 Følgelig hjemvises sagen til Retten, og afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

På grundlag af disse præmisser udtaler og bestemmer Domstolen (Tredje Afdeling):

1) Dommen afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 4. juni 2015, Deluxe Laboratories mod KHIM (deluxe) (T-222/14, ikke trykt i Sml., EU:T:2015:364), ophæves.

2) Sagen hjemvises til Retten.

3) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

Underskrifter